IN RE GEOFFREY ROBERTSON

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
FAIZA TAMBY CHIK H
[USUL PEMULA NO: R2-17-31-99, R2-17-32-1999,
R2-17-33-1999 & R2-17-34-1999]
27 SEPTEMBER 1999

PROFESYEN UNDANG-UNDANG: *Kemasukkan - Ad hoc - Kelayakan atau kepakaran khas - Beban bukti*

Sipemohon memohon supaya beliau diterima masuk secara *ad hoc* sebagai peguambela dan peguamcara Mahkamah Tinggi Malaya dibawah s. 18(1) Akta Profesyen Undang-Undang 1976 untuk hadir sebagai peguam utama bagi pihak seorang Raphael Pura di dalam empat kes guaman fitnah, atas alasan bahawa kes-kes tersebut melibatkan persoalan undang-undang yang serius dan rumit terutama didalam bidang undang-undang fitnah, media dan perlembagaan.

Diputuskan:

[1] Sipemohon tidak menunjukkan di dalam afidavitnya penjelasan yang khusus dan mencukupi mengenai isu-isu serius dan rumit yang dikatakan telah berbangkit dalam kes-kes guaman fitnah tersebut yang tidak dapat dikendalikan oleh seorang peguamcara dan peguambela tempatan.

[2] Beban bukti didalam kes ini terletak di atas bahu sipemohon untuk membuktikan bahawa sipemohon mempunyai kelayakan atau kepakaran khas didalam bidang tersebut yang tidak dimiliki oleh peguambela dan peguamcara di Malaysia dan beliau juga hendaklah membuktikan yang beliau mempunyai pengalaman istimewa mengenai guaman-guaman sivil berkenaan yang tidak terdapat dikalangan peguambela dan peguamcara tempatan.

[Permohonan pemohon ditolak dengan kos.]

Kes yang dirujuk:

Institute of Commercial Management United Kingdom v. New Straits Times Press (Malaysia) Bhd [1993] 2 CLJ 365 ***(dirujuk)***

Lee Kuan Yew v. Chin Vui Khan & Anor [1991] 3 MLJ 494 ***(dirujuk)***

Ng Hee Thoong & Anor v. Public Bank Bhd [1995] 1 CLJ 609 ***(dirujuk)***

Re Andrew Hilary Caldecott QC [1998] 4 CLJ Supp 379 ***(dirujuk)***

Re Charles Gray QC [1998] 3 CLJ Supp 72 ***(dirujuk)***

Tan Sri Dato' Vincent Tan Chee Yioun v. Hj Hasan Hamzah & Ors [1995] 1 CLJ 117 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:
Civil Law Act 1956, s. 3(1)(a), (b), (c)
Federal Constitution, art. 10
Legal Profession Act 1976, s. 18(1)

Bagi pihak pemohon - Muhammad Shafee Abdullah; T/n Shafee & Co
Bagi pihak Peguam Negara - Dato' Zaiton Zawiyah
Bagi pihak Jawatankuasa Kuala Lumpur - Yasmeen Muhamad Shariff

Dilaporkan oleh Izzaty Izzudin

PENGHAKIMAN

Faiza Tamby Chik H:

Dalam keempat-empat kes di atas, si pemohon memohon supaya beliau diterima masuk *ad hoc* sebagai peguambela dan peguamcara Mahkamah Tinggi Malaya dan didaftaraikan nama dan penerimaan masuknya oleh pendaftar menurut s. 18(1) Akta Profesyen Undang-Undang 1976 untuk hadir sebagai peguam utama bagi pihak Raphael Pura, defendan dalam kes-kes berikut:

(1) Guaman Sivil MMTKL No. S1-23-41-1996, satu guaman fitnah yang dibawa oleh Tan Sri Dato' Vincent Tan Chee Yioun, Berjaya Industrial Berhad dan Berjaya Corporation (Cayman) Limited terhadap Raphael Pura;

(2) Guaman Sivil MTKL No. S1-23-51-1996, satu guaman fitnah yang dibawa oleh MBF Capital Berhad dan MBF Northern Securities Sdn. Bhd. terhadap Raphael Pura;

(3) Guaman Sivil MTKL No. S5-22-90-1996, satu guaman fitnah yang dibawa oleh Dato' V. Kanagalingam terhadap Raphael Pura;

(4) Guaman Sivil MTKL No. S2-23-42-1996, satu guaman fitnah yang dibawa oleh Insas Berhad dan Megapolitan Nominees Sdn. Bhd. terhadap Raphael Pura.

Alasan yang diberikan adalah bahawa kes-kes guaman fitnah berkenaan melibatkan persoalan undang-undang yang serius dan rumit dan melibatkan interaksi beberapa bidang undang-undang khususnya bidang undang-undang fitnah dan media. Isu-isu yang timbul di dalam guaman berkenaan juga bersangkut paut dengan persoalan keperlembagaan. Dihujahkan juga bahawa si pemohon adalah seorang peguam ternama yang mempunyai pengkhususan dan kepakaran di dalam bidang undang-undang fitnah dan media. Dihujahkan lagi bahawa pengkhususan, kepakaran, kelayakan dan pengalaman khas si pemohon di dalam bidang undang-undang yang tersebut adalah satu sifat yang tidak sedia wujud di kalangan peguambela dan peguamcara yang mengamal buat masa ini di Malaysia.

Majlis Peguam Malaysia yang tidak hadir dan tidak diwakili oleh sebarang peguam pada hari perbicaraan telah mengikrarkan satu afidavit bertarikh 23 September 1999 (lihat lampiran (7)). Di dalamnya Setiausaha Majlis Peguam Malaysia, Roy Rajasingham telah menyatakan pada perenggan tiga seperti berikut:

> Majlis Peguam sesungguhnya percaya bahawa pemohon mempunyai pengalaman yang amat luas di dalam bidang fitnah dan undang-undang media dan bahawa beliau mempunyai kelayakan khusus dan pengalaman yang mana tidak terdapat di kalangan peguambela dan peguamcara yang kini sedang beramal di Malaysia dan Majlis Peguam berpendapat bahawa pemohon adalah seorang yang layak dan patut diterima masuk dan didaftaraikan secara *ad hoc* sebagai kaunsel utama di dalam tindakan yang berada di depan Mahkamah yang mulia ini.

Jawatankuasa peguam Kuala Lumpur telah diwakili oleh Cik Yasmeen yang memberitahu mahkamah bahawa jawatankuasa peguam Kuala Lumpur tidak membantah permohonan tersebut, sebaliknya menyokongnya.

Peguam Negara telah diwakili oleh Dato' Zaiton Zawiyah yang telah membuat bantahan terhadap permohonan ini dengan menghujahkan bahawa guaman-guaman fitnah berkenaan tidak melibatkan persoalan undang-undang fitnah, media dan perlembagaan yang sukar dan rumit. Sebaliknya hujah beliau guaman-guaman berkenaan tidak melibatkan isu fitnah yang novel dan kompleks sehingga memerlukan perkhidmatan si pemohon. Saya bersetuju dengan hujah yang diutarakan oleh Dato' Zaiton Zawiyah bahawa pembelaan justifikasi, komen berpatutan serta perlindungan bersyarat sering diplidkan dalam tindakan-tindakan fitnah dan perkara-perkara itu telah dihujahkan dengan jayanya oleh peguambela dan peguamcara tempatan. Perkara ini tidak sama sekali novel atau baru di dalam undang-undang fitnah. Dapat diperhatikan bahawa dalam kes-kes *Lee Kuan Yew v. Chin Vui Khan & Anor.* [1991] 3 MLJ 494, *Institute of Commercial Management United Kingdom v. New Straits Times Press (Malaysia) Bhd.* [1993] 1 MLJ 408, *Tan Sri Dato' Vincent Tan Chee Yioun v. Haji Hasan bin Hamzah & Ors.* [1995] 1 MLJ 39, *Re Charles Gray QC* [1998] 3 MLJ 413, *Re Geoffrey Robertson* Usul Pemula No. R1-17-3-98 dan *Re Andrew Hilary Caldecott QC* [1998] 6 MLJ 718, pembelaan justifikasi komen berpatutan dan perlindungan perkara 10 Perlembagaan Persekutuan telah dibangkitkan dan dihujahkan dengan kompetennya oleh peguambela dan peguamcara tempatan seperti Cecil Abraham, D.J. Puthucheary, Karpal Singh, Raja Aziz Addruse, Mak Weng Kwai, Muhammad Shafee Abdullah, Dato' Kam Woon Wah dan Robert Lazar seperti yang tertera dalam kes-kes yang disebutkan di atas. Dapat diperhatikan bahawa kebanyakan isu-isu yang berkaitan merupakan isu-isu biasa yang sering terdapat dalam kes-kes fitnah dan isu-isu tersebut melibatkan interpretasi dan pemakaian Akta sahaja. Akan tetapi Encik Muhamad Shafee Abdullah telah berhujah bahawa

kedudukan pembelaan keistimewaan bersyarat di dalam "common law" (position of the common law of qualified privilege) yang defendan bergantung berada di dalam kedudukan yang tidak jelas dan kabor dan ianya akan bergantung pada keputusan House of Lords dan kes *Albert Reynolds v. Times Newspapers*. Encik Muhamad Shafee menghujahkan bahawa kes-kes fitnah yang beliau sebutkan pada awal tadi berkemungkinan akan manjadi kes fitnah yang pertama dalam komanwel mengambil pakai ujian *Reynolds* seperti yang bakal dirumuskan oleh para hakim House of Lords. Sayugia diingati bahawa jika pun ada kes-kes dari United Kingdom yang ingin dirujuk bagi menerangkan dan menjelaskan prinsip-prinsip "common law" di England dan "rule of equity", kes-kes berkenaan hanya boleh dipakai di Malaysia jika tidak ada apa-apa undang-undang bertulis di Malaysia mengenai sesuatu perkara itu. Itu pun harus diingati bahawa prinsip-prinsip common law di England dan rule of equity selepas 7 April 1956 di Malaysia Barat, selepas 1 Disember 1951 di Sabah dan selepas 12 Disember 1949 di Sarawak seperti yang di sebutkan dalam perenggan (a), (b) dan (c) s. 3(1) Akta Undang-Undang Sivil 1956 (Disember 1972) tidak mengikat mahkamah-mahkamah di Malaysia. Perlu diingati bahawa pemakaian prinsip "common law" di England dan "rule of equity" itu adalah tertakluk kepada proviso kepada s. 3(1) tersebut iaitu kepada adat resam dan budaya penduduk-penduduk di Malaysia. Bayangkanlah siapa lebih arif lagi berpengalaman mengenai adat resam dan budaya penduduk-penduduk di Malaysia daripada peguam-peguam tempatan. Bak kata Y.A.A. Tun Dato' Seri Mohd. Eusoff bin Chin, Ketua Hakim Negara Malaysia dalam suatu pekeliling bertarikh 25 May 1999 kepada semua para Hakim-Hakim Atasan, Hakim Sesyen, Pendaftar, Penolong Kanan Pendaftar dan Majistret:

> Oleh itu janganlah kita terburu-buru untuk menerima pakai keputusan-keputusan yang dibuat oleh Mahkamah-Mahkamah di England selepas tarikh pakai yang ditetapkan oleh Seksyen 3 Akta Undang-Undang Sivil 1956.

Tepat sekali kata-kata bernas dan lojik YAA itu. Negara telah mencapai kemerdekaan selama 42 tahun. Adalah tidak lojik seperti yang diikrarkan oleh Setiausaha Majlis Peguam Malaysia bahawa dalam bidang fitnah dan undang-undang media di Malaysia kelayakan khusus dan pengalaman istimewa si pemohon tidak terdapat di kalangan peguambela dan peguamcara yang kini sedang beramal di Malaysia. Saya tidak bersetuju dengan pendapat Majlis Peguam Malaysia itu. Seperti yang saya sebutkan nama-nama peguam tempatan dalam kes-kes fitnah di atas tadi, sekarang terdapat beberapa orang peguambela dan peguamcara tempatan yang mempunyai pengalaman dan kemahiran yang setanding dengan si pemohon. Kalau beginilah sikap sesetengah peguam kita, maka harapan Negara supaya timbul pada suatu masa yang akan datang common law Malaysia akan menjadi suatu impian sahaja. Peguam-peguam tempatan fasih berbahasa Inggeris dan mahir dan berpengetahuan dalam dan

luas dalam undang-undang common law Inggeris dan rules of equity. Tiada sebab mengapa mereka tidak boleh mengendalikan apa sahaja kes yang difailkan di Mahkamah Malaysia kerana selain daripada itu mereka juga arif dan hidup dan tinggal dalam kebudayaan dan adat resam berbagai bangsa di Malaysia.

Penghujahan mengenai Perkara 10 Perlembagaan Persekutuan telah pun dibuat dengan jayanya oleh peguambela dan peguamcara tempatan. Dalam kes ini si pemohon tidak dinyatakan sebagai fasih dan arif mengenai Perlembagaan Malaysia. Tiada sebarang keterangan lisan mahupun dokumentari dikemukakan mengenainya.

Dapat diperhatikan bahawa si pemohon mempunyai rekod akademik yang cemerlang. Beliau adalah seorang "Rhodes scholar" dan memperolehi ijazah BCLnya daripada Universiti Oxford pada tahun 1972 dan dilantik sebagai Peguam Di Raja pada tahun 1988. Beliau juga adalah seorang "Master of the Bench of the Middle Temple" pada tahun 1977. Baru-baru ini beliau telah dilantik sebagai "Recorder" di United Kingdom. Namun demikian, dalam kes ini si pemohon tidak menunjukkan mempunyai kelayakan atau pengalaman istimewa mengenai guaman-guaman sivil berkenaan yang tidak terdapat di kalangan peguambela dan peguamcara tempatan.

Mula-mula sayugia diingatkan di sini bahawa guaman fitnah adalah satu kes fitnah yang mudah dan jelas dan tidak membangkitkan sebarang perkara undang-undang yang rumit dan unik yang membawa kepada dimensi perlembagaan. Dapat diperhatikan bahawa si pemohon tidak menunjukkan di dalam afidavitnya penjelasan yang khusus dan mencukupi isu-isu serius dan rumit yang dikatakan telah berbangkit dalam kes-kes guaman fitnah tersebut yang tidak boleh dikendalikan oleh seorang peguambela dan pengumcara tempatan. Pada hakikatnya tiada sebarang jawapan terperinci diberikan oleh si pemohon tentang penegasan pihak Peguam Negara bahawa guaman-guaman sivil tersebut sememangnya boleh dikendalikan dengan secukupnya oleh peguambela dan peguamcara tempatan. Kerananya menurut kes *Ng Hee Thoong & Anor. v. Public Bank Bhd.* [1995] 1 MLJ 281 di mana sesuatu pihak telah membuat penegasan positif tentang suatu isu material kegagalan penentangnya untuk menyangkal isu itu biasanya disifatkan sebagai suatu pengakuan olehnya tentang fakta yang ditegaskan itu. Dalam kes ini beban terletak di atas bahu si pemohon untuk membuktikan bahawa kelayakan atau kepakaran khas dalam bidang tersebut tidak dimiliki oleh peguambela dan peguamcara Malaysia. Namun demikian si pemohon gagal berbuat demikian.

Pada akhirnya tiada sebarang keterangan samada bersifat dokumentari atau lisan yang menunjukkan si pemohon adalah mahir dan berkebolehan dalam undang-undang perlembagaan terutamanya kemahiran dan pengetahuan mengenai Perlembagaan Malaysia.

Atas alasan di atas, saya menolak dengan kos kesemua permohonan si pemohon menerusi setiap lampiran (1) masing-masing bertarikh 16 Jun 1999 dalam keempat-empat kes di atas.